

молчанието си, и начал да и говори още съ
 поголема сладостъ, и ѿ пыткаваше, да ли на-
 мѣрѣва нѣкое оутѣшеніе, за познаніето на
 Господа нашего Исуса Христа и въ любовьта
 камъ него. Свещеннико предложи на вдо-
 вицата много прости вопросы, и она го
 слѣдеше съ благоговѣніе, и пріимаше въ сло-
 вата мѣ оучастіе, и ѿговараше: воистина
 така є честный отче: сичките ваши слова
 са правили, и оутѣшителни, но азъ не се
 оучихъ да читѣмъ, колко є добро нѣщо,
 ако да знаеше человекъ да читѣ книги, за-
 чтото въ нихъ намѣрѣваме много оутѣше-
 ніе да ли ты нищо незнаешъ ѿ библіата;
 попита священнико. Вдовицата си поклати
 главата и рече: азъ се не оучихъ и не мо-
 жемъ да читѣмъ. Ты си веке старѣла, рече
 и священнико, и каквото се глѣда, ты си
 по старѣ ѿ мене, азъ самъ шестдесѣтъ годѣ-
 ны. Воистина така є, ѿговори вдовицата,
 азъ самъ седемь десѣтъ и чѣтыри годѣны.
 И така веке малко ти старѣло да живѣешъ
 на свѣтѣтъ, повтори пастыро, защото сва-
 щенно то писаніе казва: сичките на-
 ши дни на томъ свѣтѣ са седемь де-
 сѣтъ, или съ съ сила осамъ десѣтъ,